

Lliçó de graduació de la promoció 2022 “La vida que comença”

Adrià Izard,

alumni del grau en International
Business Economics.

Senior Sales Executive a TravelPerk.

Barcelona, 9 de juliol del 2022

Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Benvolguts rector, vicerector d'Internacionalització, degà de la Facultat Humanitats, degà de la Facultat d'Economia i Empresa, vicedegana de la Facultat d'Economia i Empresa, coordinadora del grau en Global Studies.

Sóc l'Adrià Izard, alumni de la Pompeu. Ara fa deu anys vaig començar IBE, aquí, entre aquestes mateixes parets.

Heu estat una generació que heu viscut una experiència universitària peculiar, però espero que també l'hagueu pogut gaudir. Que estigueu aquí té especial mèrit donades les circumstàncies. Així que el primer que vull fer és felicitar-vos. Bona feina!

Quan em van proposar fer aquesta lliçó, ho vaig acceptar immediatament i vaig pensar que volia dir-vos el que a mi m'hauria agradat que m'expliquessin en aquest moment. Vaig escriure als amics de la uni, amb els quals encara em faig, i vaig preguntar-los què els hauria agradat escoltar. També és cert que no recordo res del que em van dir a la meua lliçó de graduació; però ho he buscat i he vist que va ser una lliçó més de classe, com si no n'haguéssim tingut prou durant quatre anys com a mínim. Intentaré ser breu i, sobretot, espero no perdre-us i que us sigui d'ajuda.

I will make part of the lesson in English since some of you are from abroad. Big congrats to all of you, nice job in graduating in such unprecedented times. I really hope you have enjoyed your stay here and could make the most of it despite the circumstances. I am sure that some of you can call Barcelona home and will stay here after graduating. Big shoutout to all of you as well.

Molts de vosaltres us trobeu al primer moment de la vostra vida en què sou plenament responsables del vostre destí. Entenc que us pugui fer por o, com a mínim, respecte. Són molts anys de col·le, d'institut, d'una universitat amb horaris poc compaginables amb treballar, i ara se us obren les portes de l'abisme. Infinites oportunitats: màster, any sabàtic, primera feina *full-time*... Sé que això, d'entrada, pot fer por i segur que molts ja teniu el pròxim pas pensat o tancat. Ara fa sis anys estava assegut on esteu vosaltres i si miro sis anys enrere me n'adono de com de ràpid va la vida. Ara és quan realment començareu a construir qui sou i, sobretot, qui voleu ser. Ho teniu tot per fer.

El primer que us vull dir és que **ningú sap res**. I com més coses coneixes, més te n'adones que no saps res. I no us ho dic per treure-us pressió, perquè no l'heu de tenir. Qui es pensi que ho sap tot es fotrà l'hòstia del segle. Tots estem aprenent, tots

ens equivoquem i no som més que ignorants amb anys d'experiència. I això ho podeu aplicar a la feina i a la vida. Si encara no ho heu descobert, saber integrar no us servirà de res. Acabem de viure i patir una pandèmia, i us creieu que algú sabia com gestionar-la? No recordeu de quan havíem d'anar amb guants per la vida? Fa un parell d'anys d'això... Tot el que ens creiem que sabem pot canviar en minuts, i el més important és la capacitat d'adaptar-vos. I tots ens adaptem a tot. De nou, vam estar dos mesos tancats a casa i estem aquí i, a més, de moment, sense mascaretes.

Arrisqueu-vos i equivoqueu-vos. S'aprèn molt més dels errors que dels encerts, i mai equivocar-vos us sortirà tan barat com ara. La vida va d'equivocar-se; però sobretot d'acceptar els errors i ser conseqüents. De no amagar-vos quan us equivoqueu i d'estar a l'altura de les pífies. Equivoqueu-vos de feina, de parella, o de destinació a les vacances. El pitjor error és no haver-ho intentat. Arrisqueu-vos, equivoqueu-vos i no us n'amagueu. La pròxima feina serà on més importarà el que hàgiu estudiat, i a partir d'aquí cada vegada serà més irrellevant. No us diré que no tingueu por al fracàs perquè us estaria enganyant; però us recomano que veieu fracassar com una cosa positiva. Us diran que no a moltes feines: a tots ens ha passat. Típica oferta del LinkedIn de la qual t'enamores, ja et veus entrant per la porta de l'empresa, tot un cap de setmana fent la *cover letter* perfecta i després et xuten a la primera ronda. Ens ha passat a tots, i sento dir-vos que us continuarà passant.

Recordo que fa tot just sis anys estava a l'altra banda, aquí on esteu ara vosaltres. Mudat com vosaltres i una mica amb la sensació de dir: bé, i ara, què? En aquell moment tenia firmada una feina que em portaria a creuar l'Atlàntic, a viure a Miami, als Estats Units. Vaig viure-hi tres anys, del 2016 al 2019, treballant en una empresa de pintura catalana on he treballat fins a aquest any. Durant cinc anys llargs he conegut, visitat i treballat a tot Amèrica i he acabat portant les vendes d'una divisió de l'empresa a tot el continent. D'Argentina a Canadà passant per Brasil, Panamà, Mèxic, Puerto Rico i Estats Units. He fet moltes coses. He omplert literalment un passaport i he après moltíssim. He conegut gent i llocs fascinants. He crescut laboralment, però també i, sobretot, personalment. I evidentment que al principi no sabia res del que passaria, del que em trobaria i del que viuria. Un divendres de gener, amb 22 anys, vaig agafar un avió i dues maletes i em vaig plantar a Miami. Tenia un apartament llogat. Planta 21, vistes al mar, gimnàs a l'edifici i piscina; però me'l vaig trobar buit. El meu company de pis, al qual tampoc coneixia, no va arribar fins uns dies més tard. Vaig aterrar, em van donar un cotxe i cap al pis. Imagineu-vos la sensació d'obrir la porta d'un pis buit a 8.000 quilòmetres de distància de casa. Vaig sortir 8.000 quilòmetres de la zona de confort. A l'Instagram es veu molt maca una foto a la piscina en banyador

a ple febrer; però ja us puc assegurar que no és fàcil abandonar família i amics i marxar a l'aventura. Tot i això, em vaig arriscar i no me'n penedeixo d'haver-ho fet, tot i que evidentment no tot van ser moments bons. A mi, em va sortir prou bé; però em podria haver equivocat i tornar als tres mesos, i no hauria passat res.

El que sí que heu de fer és buscar la vostra **passió**. Podeu agafar anys d'experiència en feines que no us agradin; però no us condemneu a una vida gris. Que els diumenges no se us caigui el món a sobre. Perseguiu allò que us agradi i de nou equivoqueu-vos tantes vegades com faci falta. Busqueu allò que us faci brillar els ulls i feu-ho de manera incansable. Dedicareu moltes hores a la feina i teniu la sort d'haver estudiat carreres que us permeten treballar on i del que vulgueu. Tinc companys de promoció amb feines que no tenen res a veure amb el que vam estudiar. Voleu, veieu món i intenteu descobrir qui sou. Perseguiu els vostres somnis. Sempre sou a temps de canviar de sector, de departament o de carrera professional. Si teniu el cuc emprenedor a dins, llanceu-vos a la piscina. Ningú us regalarà res, però la sort cal buscar-la. Aixequen el cap i no tingueu por. De nou, perseguiu que us brillin els ulls.

Feu-ho, però amb **paciència i perseverança**. La vida no és un *sprint*, és una maratón. És tan important córrer en la direcció correcta com ser conscients que els *sprints* són efímers. Paciència i calma. I perseverança i resiliència. Hi haurà molts dies de merda, us equivocareu o creureu que us heu equivocat mil cops. Com us penseu que em sentia quan arribava a un país de Centre-amèrica, perillós, un dia entre setmana a altes hores de la matinada? Estava mort de son i sense saber on agafar un taxi que em portés a l'hotel. Evidentment que pensava que m'havia equivocat i que dubtava de què collons fotia a l'altra punta del món venent pintura per reparar cotxes. Però aquestes experiències m'han donat un bagatge i una llibertat impagables. Tingueu sempre present que res és tan negre com sembla en els moments dolents ni tan clar en els moments bons. No serà un camí de roses, però valdrà la pena. Steve Jobs va dir que només es poden connectar els punts mirant enrere i, per tant, heu de confiar que d'alguna manera tot tindrà sentit en un futur. Els punts es connecten mirant enrere i no mirant endavant.

I mentre ho feu **gaudiu, enjoy the ride**. De la vida, us n'endureu les amistats, les hores amb la família, la gent que conegeu i amb qui compartiu converses *random*, les postes de sol, els peus bruts de sorra de diferents mars i les ressaques en bona companyia. És el millor que m'emporto d'haver pogut viatjar per feina per tot Amèrica. Evidentment que no tot era treballar i he conegut gent de moltes cultures. He estat en platges verges paradisiàques de Panamà, de les de sorra

blanca i estrella de mar al fons de l'aigua. He vist postes de sol des de llocs de Guatemala on mai hauria estat. Trebal·leu fort, però no us oblideu de passar-vos-ho bé. La vida és llarga, però en qualsevol moment s'acaba. I laboralment el que us deia abans, perseguiu la passió. Teniu infinites opcions al vostre davant. Aproveiteu aquest privilegi i gaudiu de la vida. Sigueu responsables, però no oblideu que la feina no és el més important. Abans us deia que us equivoquéssiu i jo també ho he fet. He viatjat moltíssim per feina, en viatges de dues setmanes fora de casa en què durant els caps de setmana intentava desconnectar; però no sempre ho aconseguia. Fa anys que penso a fer uns mesos sabàtics, probablement entre feines, per viatjar per Sud-amèrica o el sud-est asiàtic uns mesos, sense gaire rumb. Aquest any he canviat de feina amb només una setmana de vacances entre feines, i tinc una hipoteca. No vol dir que no ho pugui fer, però seguramentestic més lluny d'un trimestre sabàtic del que podeu estar vosaltres si també teniu aquest cuquet a dins. No us oblideu de gaudir de la vida. Hi ha una frase que diu que el més important és que el més important sigui el més important.

No voldria deixar de dir-vos que tingueu un **sentit de societat i de país**. Això no va de banderes ni és un discurs polític. Només us vull dir que recordeu que heu estudiat en una universitat pública i que heu rebut una educació capdavantera a escala internacional, pagada per tots amb els nostres impostos. Sigueu conscients del privilegi que això representa i intenteu tornar-ho d'alguna manera. Hem invertit en vosaltres; estigueu a l'altura.

Sigueu **esponges**. Entreu en el món laboral, intenteu aprendre i amareu-vos de tot el que pugueu. Ompliu la vostra motxilla de coses, estigueu atents, obriu els ulls. Llegiu, informeu-vos, intenteu entendre qui sou; no poseu el pilot automàtic. Conegueu tanta gent com pugueu. De nou, els punts ja es connectaran en un futur; però no deixeu de créixer i de formar-vos. Confieu en l'interès compost. I no, no és un consell financer, que també. Es tracta de l'efecte bola de neu. De millorar una mica cada dia. De ser cada dia una mica millors en allò que vulgueu.

No us estanqueu. Com us deia, aquest any he canviat de feina. Me'n vaig adonar que volia conèixer el món *start-up*, surfejar aquesta onada digital i que em venia de gust un canvi, una mica més de marxa. Vaig decidir buscar sort en una de les principals empreses tecnològiques de Barcelona. De nou, seguint la passió i arriscant-me a renunciar a una feina en què portava quasi sis anys i amb tota la projecció del món. Ara treballo a TravelPerk. Potser a alguns us sonarà perquè és un dels famosos unicornis amb seu a Barcelona. Tenim una plataforma per gestionar els viatges d'empresa. Com un Booking.com però en lloc de viatges d'oci, viatges de

feina. Ara ho començareu a veure, però tot i que us sembli impossible moltes empreses encara reserven els viatges trucant a una agència o enviant correus, en ple segle XXI. TravelPerk forma part del famós SaaS, Software as a Service. Com que heu fet diversos graus, no m'allargaré a explicar en detall què és. Espero que a la majoria us hagin explicat a la uni què significa i els avantatges de tenir un producte superescalable i dels ingressos recurrents. I als qui no sempre teniu a sant Google. En qualsevol cas, el que faig actualment no té res a veure amb el que havia fet fins ara, excepte que als dos llocs he estat a vendes. Abans us parlava de connectar els punts i que només es pot fer mirant enrere. Els 100 vols i 150 nits d'hotel anuals evidentment que han influït perquè m'hagin agafat en aquesta feina; però també ho han fet les ganes de progressar i de lluitar per sortir de la zona de confort. No us estanqueu i, si ho feu, sigueu-ne conscients. Els pròxims deu anys marcaran els deu següents, i teniu a les vostres mans una oportunitat fantàstica. Heu treballat molt per arribar fins aquí i teniu al davant anys apassionants en què us passaran moltes coses, i tindreu la sensació que la vida se us accelera. Gaudiu-ne.

I won't tell all of you international students to take risks, to leave home and move abroad. You all have done it and if you are here it is because you successfully accomplished your goal. I did it as well. After graduating, I lived and worked in the US for over 3 years. I just wanted to give you some advice on what the road ahead will look like and some recommendations based on my experience.

Your life is about to take off at a faster speed, **do not be afraid**. Noone knows anything, we are all here learning. I made tons of mistakes in the last few years and yet here I am. Look at failure from a positive perspective, you learn much more from failure than from success.

Do not settle, you left your comfort zone at a very young age and that set you up for success. You have done an amazing job so far and you have plenty of opportunities ahead of you.

Follow your passion, mistakes will never be as cheap as they are now and we all make them. The most important thing that you have to do though is **enjoy life**. I have visited amazing places in the last years travelling for work all over America and those memories are my best takeaway. I will remember those moments forever. Work hard but don't forget to play hard.

Be **patient and resilient**, life is a marathon. Know your direction, work towards it but don't rush things. Meet as many people as you can, visit different places and

get your bag full of experiences. Trust that the dots will connect in the future. I just switched jobs, after being far from home 50% of the time travelling for work I just joined the latest unicorn in Barcelona and guess what, we are a B2B scaleup with a platform to cover all business travel needs.

Once again, congratulations on your accomplishment. You have set yourself up for success.

L'últim que us vull dir és que perseguiu sempre el **flipar quan mireu enrere**. Mai no m'hauria imaginat ser aquí ara fa sis anys. Ni haver conegut mig món. Ni haver treballat a més de 50 països. Cada cert temps intento fer balanç i mirar enrere. Miro què ha canviat i si no hi ha canvi, malament. Ara se us obren les portes a la vostra vida adulta. Ho heu fet de nassos per arribar fins aquí i estic segur que triomfareu en tot allò que us proposeu. Arrisqueu-vos i equivoqueu-vos amb passió. No perdeu la calma, gaudiu del camí i, sobretot, flipeu mirant enrere.

Moltes gràcies i molts èxits a tothom!

